

GÁL LÁSZLÓ

DE LÁTNI AKAROK

nyitott szemmel csukott világom
lezárt világom láncra vert
volt már talán ki szólni mert
ördög vagy angyal
hangos szóval süket világban
ha deszkán is hogy elaludjunk
ha láncon is de felébredjünk
énekeljünk

hálás zsolozsmát alázatos térden
hogy megtanított nem hinni benne
másképp ki tudná isten lenne
és asztalánál ülnék éhen
és nézném hogy felfal mindent és engem
és nincsen szín és nincs szivárvány
eltört a márvány és mindenki mózes

fiatal éveim éhes gyerekek
fiatal éveim rongyos gyerekek
enni és felöltözni akartam

és így maradtam egyedül
éhesen és meztelenül
nagy itt a csönd hát senki sem üvölt
nagy itt a csönd

széles a víz se híd se komp
beleugrott szegény bolond
és úszni sem tud

két száraz fát dörzsölök össze
talán meggyullad de minnek a tűz
se főzni se sütni se melegedni

de látni akarok te átkozott fa
te korhadt te vén te redves

ANYÓKÁHOZ

*mi anyóka még elüldögélünk
az őszi kertben a vörösödő
lombok alatt mert aszályos volt a nyár
és nem hullt jó langyos esőcske
hetven éve már*

*nem hullt esőcske a barna fű
sír a padunk alatt s egy szomjas kis csiga
nyújtózkodik a könnycsepp felé
de miért is könnyezel anyóka
de miért is könnyezünk*

*kéz a kézben mert még meleg a kezed
de meddig még de meddig az enyém
te bánod anyóka látod én belenyugodtam
hogy nem hullt jó langyos esőcske
hetven éve már*

*ne bándd anyóka én hiszek a csöndes esőben
hiszek a langyos nyári záporokban
hiszem még zöld lesz a fűtakaró fölöttünk
és boldog napsugarak csókolóznak a kövön
mert lesz még nyár anyóka*